

به نام خداوند بخشنده و مهربان

پایه سوم

مهارت آموزی

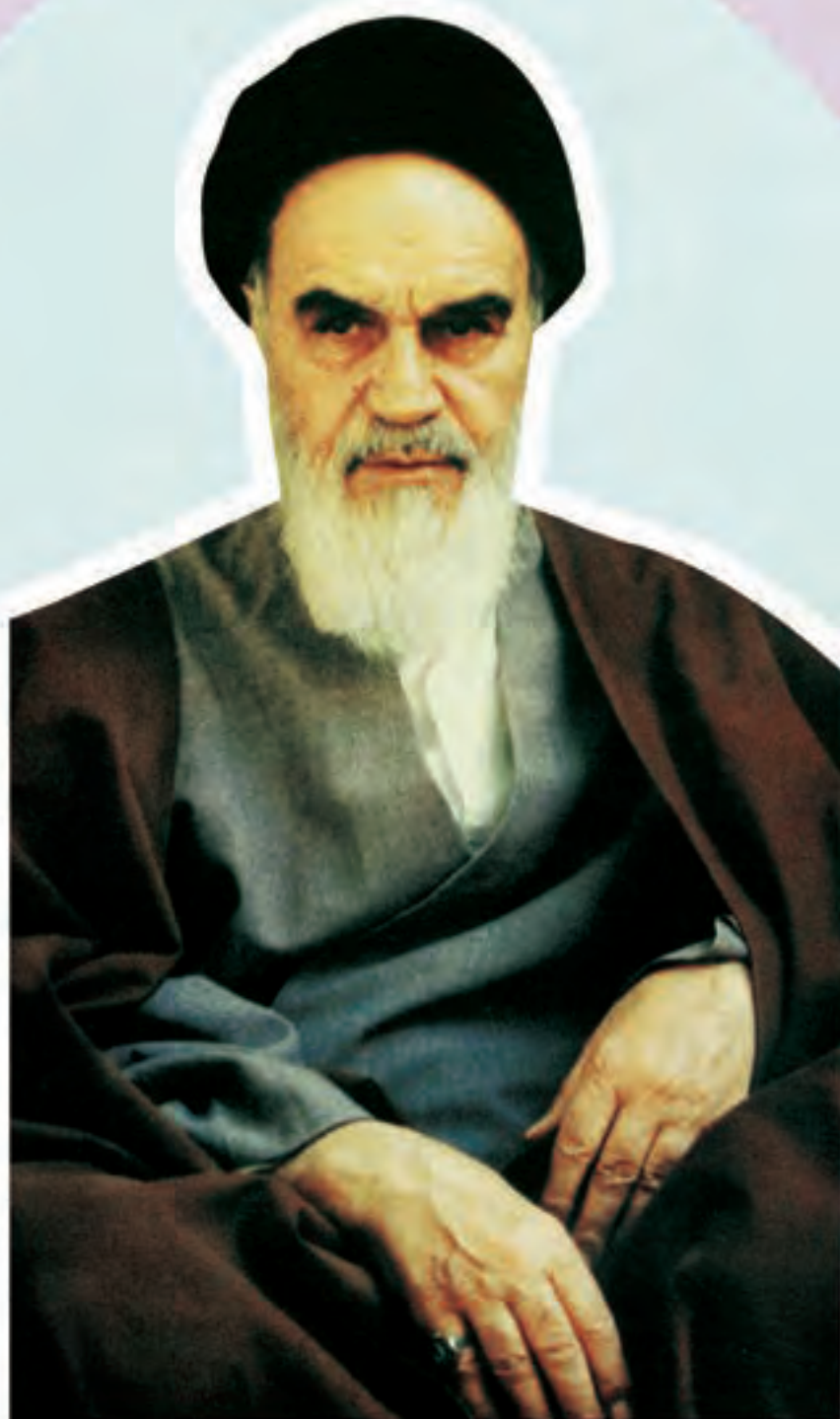
وزارت آموزش و پرورش
سازمان آموزش و پرورش استثنایی کشور

نام کتاب:	مهارت آموزی پایه سوم - کد ۴۳۳۶۱
پدیدآورنده:	سازمان آموزش و پرورش استثنایی کشور
مدیریت برنامه‌ریزی و تألیف:	معاونت برنامه‌ریزی آموزشی و توانبخشی
شناسه افزوده برنامه‌ریزی و تألیف:	محسن غفوریان، منیره عزیزی، (اعضای شورای برنامه‌ریزی) منیره عزیزی، پری گلایی، معصومه واحد مطلق (اعضای گروه تألیف)
مدیریت آماده‌سازی هنری:	اداره ی چاپ و انتشارات سازمان آموزش و پرورش استثنایی کشور
شناسه افزوده آماده‌سازی:	مجید ذاکری یونسی (مدیر هنری) - محمدعباسی (نگاشتارگر [طراح گرافیک]، زهرا بیگدلو (تصویرگر) محمد عباسی (صفحه‌آرا، طراح جلد)
نشانی سازمان:	تهران: خیابان انقلاب خیابان برادران شهید مظفر - شماره ۶۶ تلفن: ۶۶۹۷۰۴۵۵، دورنگار: ۶۶۹۷۰۷۷۸، کدپستی: ۱۴۱۶۹۳۵۶۸۴
ناشر:	شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران تهران: کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج - خیابان ۶۱ (داروپخش) تلفن: ۴۴۹۸۵۱۶۱-۵، دورنگار: ۴۴۹۸۵۱۶۰، صندوق پستی: ۳۷۵۱۵-۱۳۹
چاپخانه:	شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهامی خاص»
سال انتشار و نوبت چاپ:	چاپ اول ۱۳۹۷

حق چاپ محفوظ است.

شابک ۵-۳۲۹۳-۰۵-۹۶۴-۹۷۸ ISBN 978-964-05-3293-5

کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب متعلق به سازمان آموزش و پرورش استثنایی کشور است و هرگونه استفاده از کتاب و اجزای آن به صورت چاپی و الکترونیکی و ارائه در پایگاه‌های مجازی، نمایش، اقتباس، تلخیص، تبدیل، ترجمه، عکس برداری، نقاشی، تهیه فیلم و تکثیر به هر شکل و نوع بدون کسب مجوز از این سازمان ممنوع است و متخلفان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

فرزندان عزیزم، امید است با نشاط و خرمی درس هایتان را خوب بخوانید و در همان حال به وظایف اسلامی که انسان‌ها را می‌سازد، عمل کنید و اخلاق خود را نیکو کنید و اطاعت و خدمت پدران و مادرانتان را غنیمت بشمارید. امام خمینی (ره)

باسمه تعالی

«وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعاً» (سوره مائده آیه ۳۲)

فرآیند تولید برنامه‌ی درسی مجموعه فعالیت‌های نظام مند و طرح ریزی شده‌ای است، که تلاش دارد ابعاد چهارگانه زیر نظام برنامه درسی طراحی، تدوین، اجرا و ارزشیابی را در یک بافت منسجم و هماهنگ با غایت و اهداف نظام تعلیم و تربیت رسمی ساماندهی نماید.

در تدوین محتوای کتب دانش آموزان با نیازهای ویژه که بخشی از فرآیند برنامه ریزی درسی است، سعی شده تا ملاحظات ساحت‌های تربیتی حاکم بر فلسفه تعلیم و تربیت که ناظر بر رشد و توانمندی دانش آموزان برای درک و فهم دانش پایه و عمومی، کسب مهارت‌های دانش افزایی، به کارگیری شیوه تفکر علمی و منطقی، توان تفکر انتقادی، آمادگی جهت بروز خلاقیت و نوآوری و نیز کسب دانش، بینش و تفکر فناورانه برای بهبود کیفیت زندگی است، مورد توجه قرار گیرد.

این محتوا با فراهم نمودن فرصت‌های مناسب برنامه درسی ضمن تأکید بر انعطاف در عین ثبات و همه جانبه نگری و توجه به هویت ویژه مربیان با نیازهای خاص، زمینه ساز دست یابی دانش آموزان به کسب شایستگی‌های لازم توانمندی‌ها، مهارت‌ها می‌باشد. امید است این محتوا در تحقق اهداف مؤثر باشد و معلمان عزیز و گرامی با بهره گیری از این کتاب بتوانند فراگیران را در دستیابی به صلاحیت‌های فردی و اجتماعی یاری نمایند.

این کار بزرگ حاصل همکاری صمیمانه کارشناسان سازمان آموزش و پرورش استثنایی و گروه های تالیف کتابهای درسی می باشد، شایسته است از تلاش و مساعی تمامی این عزیزان و همکاران سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی وزارت متبوع که در مراحل چاپ و آماده سازی ما را یاری داده اند، تقدیر و تشکر نماییم.

در اینجا از همه همکاران و صاحب نظران درخواست می نمایم، تا نظرات و پیشنهادهای خود را در خصوص این محتوا به این سازمان منعکس نمایند.

دکتر مجید قدمی

معاون وزیر و رییس سازمان آموزش و پرورش استثنایی کشور

سخنی با معلمان عزیز

و والدین گرامی

خداوند متعال را سپاس می‌گوییم که به لطف او توانستیم کتاب مهارت آموزی ویژه دانش آموزان با اختلال طیف اتیسم را تولید و به شما تقدیم کنیم. این کتاب بر اساس نیاز کودکان طیف اتیسم و جهت افزایش مهارت‌های خودیاری، ارتباطی و تعاملی و بر اساس حمایت بصری از این گروه از دانش آموزان تدوین گردیده است.

این برنامه سعی می‌کند زمینه‌های تربیت فردی و اجتماعی کودکان و دانش آموزان را در بستر عناصر و عرصه‌های برنامه درسی ملی انطباقی دانش آموزان با نیازهای ویژه مبتنی با رویکرد استقلال و خوداتکایی فراهم آورد. در این کتاب ابتدا از خود دانش آموز شروع می‌شود و سپس ارتباط با والدین و سایر افراد مطرح می‌شود.

رویکرد اصلی کتاب بر اساس آموزش مهارت‌های خودیاری، ارتباطی، تعاملی و اجتماعی بر اساس حمایت‌های بصری است. منطق این روش بر اساس این اصل بنا نهاده شده است که افراد دارای اتیسم بر اساس مدل‌های بصری بهتر می‌توانند یاد بگیرند.

هدف غایی از آموزش این گروه از دانش آموزان بازگشت به اجتماع و توانایی زندگی در میان جمع است. افراد یک اجتماع بر اساس نوع رفتار و شیوه‌های مورد استفاده برای حل مشکلاتشان مورد قضاوت قرار می‌گیرند. در مورد افراد دارای اتیسم نیز، آموزش نحوه بیان خود، پوشش و انجام تعامل با دیگران امری ضروری است که بطور طبیعی اتفاق نمی‌افتد و نیازمند آموزش‌های مشخص و گاه طولانی مدت است.

یکی از مهم‌ترین وظایف آموزش و پرورش کمک به جامعه‌پذیری است. هدف اصلی تدریس درس مهارت آموزی این است که افراد، علاوه بر کسب مهارت‌های ارتباطی و اجتماعی از نظر اجتماعی در شرایط مطلوبی موفق به برقراری ارتباط با دیگر افراد جامعه گردند و بتوانند رفتار خود را با الگوهای رفتاری و ارزش‌های متداول و مورد احترام جامعه وفق دهند.

برای آموزش بهتر این کتاب موارد زیر را رعایت کنید:

۱- تفاوت‌های فردی دانش آموزان را در نظر بگیرید. اگر دانش آموزی به روش‌های بصری علاقه مند نیست از سایر روش‌ها و با توجه به ویژگی فردی دانش آموز سر فصل‌ها را آموزش دهید.

۲- در تدوین این کتاب، حفظ مطالب و بازگویی طوطی وار آن، هدف نیست، بلکه دانش آموزان باید ارزش‌ها، هنجارها و مهارت‌های اجتماعی را یاد بگیرند تا قادر باشند همیشه به آن عمل کنند و رفتار اجتماعی خود را با توجه به آن شکل دهد.

۳- جاهای خالی پیش‌بینی شده در کتاب را با توجه به علائق و نیازهای فردی هر دانش آموز تکمیل نمایید.

۴- پس از یادگیری مهارت توسط دانش آموز بر اساس محتوای کتاب، دانش آموز در آن موقعیت قرار داده شود تا به صورت واقعی مهارت را تمرین کند.

۵- برای ارائه درس رو در روی دانش آموز بنشینید و یکبار درس را با صدای بلند بخوانید و برای تاکید به تصاویر اشاره کنید و سپس درس را بخوانید.

- ۶- زمان کافی را برای هر مرحله منظور کنید. پس از خواندن هر خط توقف کوتاهی داشته باشید. منتظر باشید و قبل از ورود به مرحله بعد واکنش دانش آموز را ببینید.
- ۷- اغلب کودکان اטיسم در کاربرد ضمیر ها مشکل دارند. ما کلمه ((من)) را در سراسر کتب خیلی زیاد به کار برده ایم و بر همین اساس بر بیان آن تاکید بسیار داشته باشید.
- ۸- اگر استفاده از ضمیر مانع درک درس برای دانش آموز می گردد اسم خود دانش آموز یا تصویر او را به جای کلمه من استفاده گردد.
- ۹- مطمئن گردید که کلمات کتاب برای دانش آموز آشنا و مفهوم است. اگر مفاهیم یا تصاویری برای دانش آموز گیج کننده بود می توانید با یک کاغذ سفید بقیه درس را بپوشانید و سپس آن را خط به خط برای دانش آموز بخوانید.
- ۱۰- کلمات و جملات را با سطح فهم و درک دانش آموز انطباق دهید.
- ۱۱- در صورت لزوم برای کوتاهی جملات برخی کلمات و تصاویر را حذف کنید.
- ۱۲- اطمینان بیابند که رفتار آموخته شده اجتماعی به موقعیت های مختلف قابل انتقال است. پیش از قراردادن دانش آموز در موقعیت های واقعی مربوط به شرایط اجتماعی باید از یادگیری مهارتهای اجتماعی اطمینان حاصل شود.
- ۱۳- برای ارزشیابی از روی صفحات کپی بگیرید و سپس آن را با قیچی جدا نموده و از دانش آموز بخواهید که مراحل را به ترتیب چیده و سپس به صورت عملی انجام دهد.
- ۱۴- مشارکت خانواده ها را جلب کنید. مهارت های زندگی باید در محیط خانواده گسترش و پرورش یابند. لذا توجیه خانواده ها در این زمینه ضروری است و شایسته است جلسات مداوم با آن ها برگزار شود و موارد لازم که در کتاب درج شده است در اختیار آن ها قرار گیرد.
- امید است شما معلمان عزیز با به کارگیری روش های مناسب ملزومات حضور هر چه بهتر دانش آموزان با اختلال طیف اטיسم را در جامعه فراهم نمایید.
- ۱۵- درس هایی که با عنوان (من این کار را نمی کنم)، اگر این رفتار در دانش آموز مشاهده نمی شود، آن درس برای دانش آموز مذکور حذف گردد.
- ۱۶- بعضی از مهارت های خودیاری مانند (دستشویی رفتن، حمام کردن و...) امکان استفاده از تصویر و عکس در کتاب وجود ندارد، لذا معلمین گرامی این بخش از آموزش رو به صورت شماتیک طراحی نمایند و رفتار مورد نظر را به دانش آموز آموزش دهید. در ضمن این تصاویر در اختیار خانواده نیز قرار داده شود تا در راستای تکمیل آموزش مهارت های مذکور به فرزندشان از آن استفاده نمایند.

فهرست

فصل اول : بهداشت و سلامت..... ۱

- ۲ مسواک زدن
- ۳ ورزش
- ۴ حمام کردن
- ۵ پوشیدن لباس های مناسب

فصل دوم : تعامل و ارتباط..... ۶

- ۷ اجرای دستورات
- ۸ جای من / صندلی من
- ۹ کمک خواستن
- ۱۰ مرتب کردن سر و صورت
- ۱۱ خندیدن: خنده ی به موقع
- ۱۲ آداب غذا خوردن: جوییدن
- ۱۳ آداب غذا خوردن: آروغ نزدن
- ۱۴ آدامس جوییدن
- ۱۵ این کار را نکن

۱۶	فصل سوم: مدیریت رفتار
۱۷	درک احساسات: عصبانیت
۱۸	درک احساسات: هیجان
۱۹	درک احساسات: خستگی
۲۰	درک احساسات: بی قراری
۲۱	حفظ حریم بدن دیگران
۲۲	آداب گفتگو: پرسیدن و منتظر پاسخ ماندن
۲۳	آداب گفتگو: با صدای بلند صحبت نمی‌کنم
۲۴	با دهانم سر و صدا نمی‌کنم
۲۵	دکمه‌های وسایل برقی را دستکاری نمی‌کنم
۲۶	من نباید صورت دیگران را به سمت خود بچرخانم
۲۷	وقتی دیگران از دست من ناراحتند
۲۸	وقتی عصبانی هستم، کاغذها را پاره نمی‌کنم
۲۹	آب دهانم را نمی‌ریزم
۳۰	حرکت در مسیر شلوغ
۳۱	وقتی بد خواب می‌شوم
۳۲	کیف مدرسه / کوله پشتی مدرسه
۳۳	استفاده از توالت مدرسه
۳۴	تعطیلات مدرسه
۳۵	رفتن به اردو
۳۶	وقتی در مدرسه احساس بیماری می‌کنم

فصل اول

بهداشت و سلامت

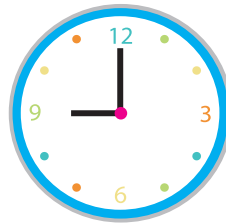
سالم بمانم.

دندانم را مسواک می‌زنم تا

من

برایم کوک می‌کند.

ساعت را

.....

مسواک می‌زنم.

توی دندانم را

بیرون

و

من

مسواک می‌زنم.

پائینم را

روی دندان‌های بالا

من

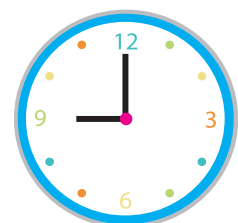
من کف خمیر دندان را در روشویی می‌ریزم بعد آب را در دهانم می‌چرخانم و می‌ریزم.

تمام می‌شود.

مسواک زدن من

هر وقت ساعت زنگ زد

سالم باشم.

ورزش می کنم

من

تا

قوی می کند.

بدن من را

ورزش

راه می روم.

برای ورزش کردن

من

می دویم.

برای ورزش کردن

من

خسته می شوم.

وقتی ورزش می کنم

من

ورزش می کنم.

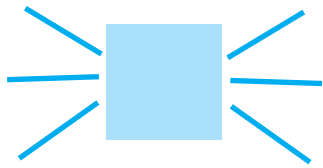
فردا دوباره

استراحت می کنم

من

تا تمیز شوم.

حمام کنم

من باید

لباس‌هایم را در می‌آورم.

برای رفتن به حمام

من

تا ولرم شود.

توی حمام آب سرد و گرم را باز می‌کنم

من

این خوبه.

صورت و بدنم را زیر دوش می‌شویم.

من

شیر آب را می‌بندم.

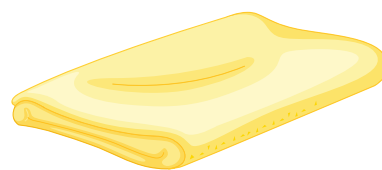
کف بدنم را زیر دوش می‌شویم

من

و آهسته خارج می‌شوم.

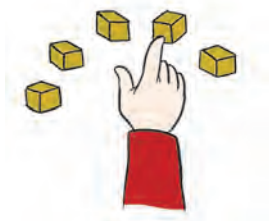

با حوله بدنم را خشک می‌کنم

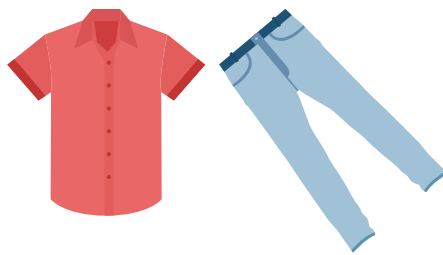

من

○ پوشیدن لباس‌های مناسب

انتخاب می‌کنم.

لباس مناسب

من

لباس مناسب می‌پوشم.

در تابستان

من

لباس مناسب می‌پوشم.

در زمستان

من

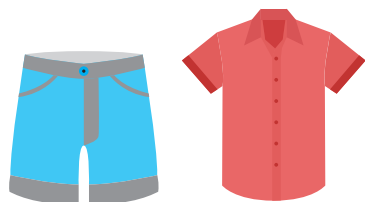
روپوش می‌پوشم.

در مدرسه

من

لباس راحت می‌پوشم.

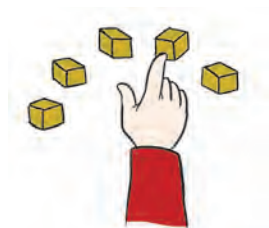
در منزل

من

این خوب است.

انتخاب می‌کنم.

لباس‌های متفاوت

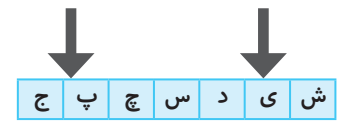

من

فصل دوم

تعامل وارتباط

○ اجرای دستورات

از من می خواهد کاری انجام بدهم.

.....

بعضی وقتها

آن کار را انجام بدهم.

من نمی خواهم

ناراحت نمی شوم.

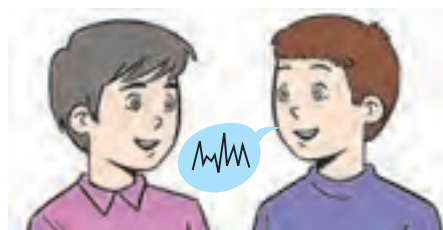
من

و انجام می دهم.

گوش می دهم

اما می گویم: باشه

این خوبه.

کاری که گفته را انجام بدهم.

من باید

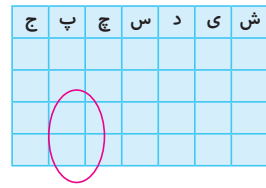
○ جای من / صندلی من

روی صندلی خودم می‌نشینم.

در کلاس

هر روز

من

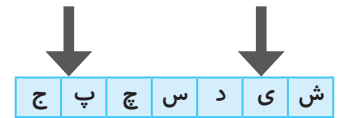
من می‌نشینم.

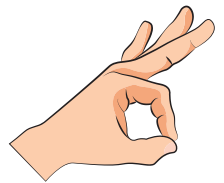
روی صندلی

کسی

بعضی وقتها

اشکالی ندارد.

مال من است.

این صندلی

من می‌گویم: ببخشید

«لطفاً بلندشو»

می‌توانم بگویم:

من

وقتی کسی سر جای من نشسته است.

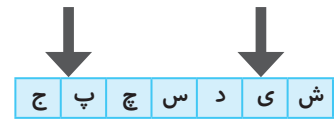

ناراحت نمی‌شوم

من

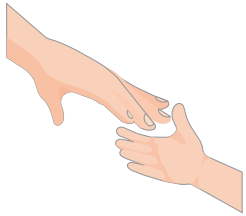
○ کمک خواستن

منی توانم کاری را خودم به تنهایی انجام بدهم.

من

بعضی وقتها

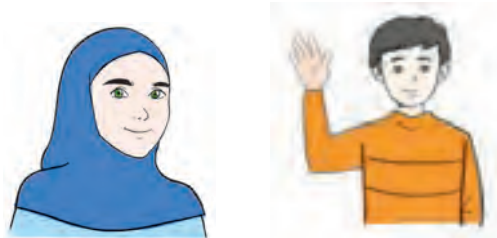
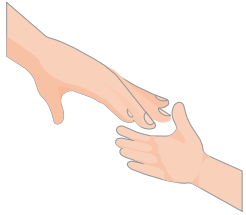

کمک می خواهم.

من از دیگران

ناراحت نمی شوم.

من

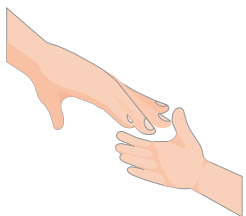

کمک می خواهم.

با بلند کردن دست از معلم

در مدرسه

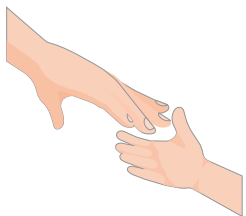
من

کمک می کند.

به من

معلم

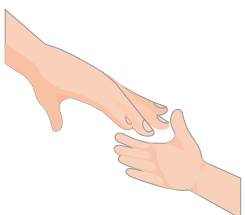

کمک می خواهم.

از

در خانه

من

کمک می خواهم.

از دیگران

وقتی نمی توانم کاری انجام بدهم

من

○ مرتب کردن سر و صورت

خوب و مرتب باشم.

مرا می بینند

وقتی دیگران

من می خواهم

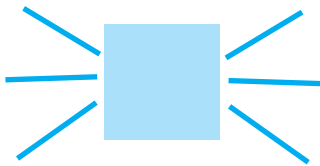
آیا موهایم مرتب است؟

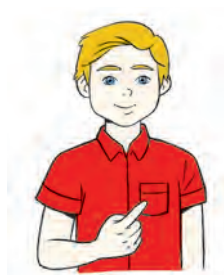
به آینه نگاه کنم.

من می توانم

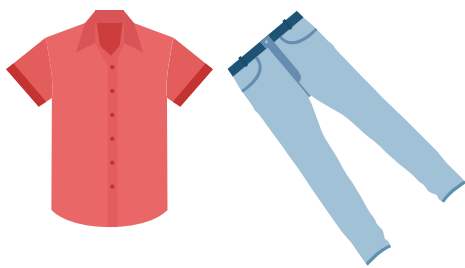
تمیز است؟

من

آیا صورت

لباسم بسته است؟

دکمه‌ی

و

زیپ

آیا

قبل از این که دیگران مرا ببینند.

مرتب می کنم

من خودم را

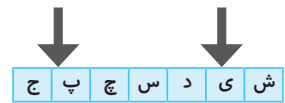
○ خندیدن: خنده ی به موقع

اما دیگران نمی خندند.

من می خندم

بعضی وقتها

این خنده دار نیست.

اذیت می شوند.

دیگران

من هم می خندم.

می خندند

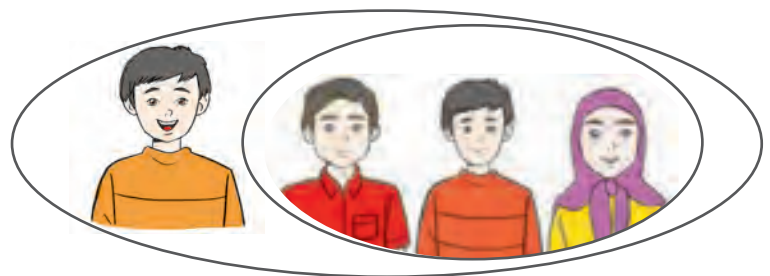
بعضی وقتها که دیگران

این خوبه.

خوش می گذرد.

وقتی با هم می خندیم

وقتی چیز خنده داری نیست.

ساکت باشم

من باید

○ آداب غذا خوردن: جویدن غذا

می جووند.

با دهان بسته

غذارا

همه

باید دهانم را بسته نگه دارم.

می جوم

غذارا

من وقتی

نباید ببینند.

غذای داخل دهان مرا

دیگران

نباید بشنوند.

صدای غذا خوردن مرا

دیگران

می جوم.

با دهان بسته

غذارا

من

○ آداب غذا خوردن: آروغ نزدن

آروغ می‌زنم.

من بعضی وقتها

باعث آروغ زدن می‌شود.

نوشابه‌های گازدار

باعث آروغ زدن می‌شود.

بعضی خوراکی‌ها هم

من بیشتر وقتها آروغ نمی‌زنم.

ناراحت می‌شوند.

مردم

اگر با صدای بلند آروغ بزنم

دهانم را محکم ببندم.

اگر آروغ داشتم

من سعی می‌کنم

بجوم.

آدامس

من دوست دارم

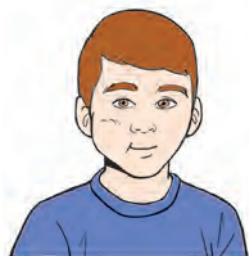
دهانم را بسته نگه می دارم.

آدامس

موقع جویدن

آدامس بجوم.

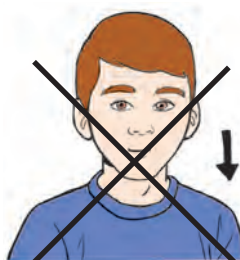
باید آرام

من

این کار برای من ضرر دارد.

قورت نمی دهم

آدامس را

من

نمی اندازم.

روی زمین

آدامس را

آن را در سطل زباله می اندازم.

وقتی آدامس جویدم تمام شد

این کار را نکن

دست بزدم.

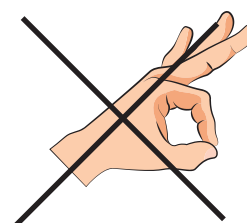
به خودم

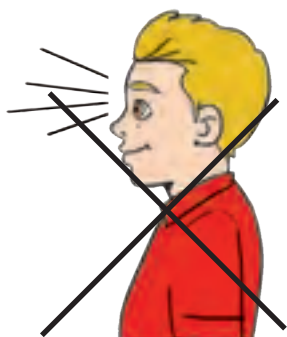
من دوست دارم

بعضی وقتها

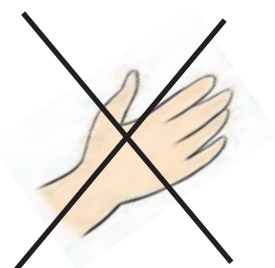
این خوب نیست.

نباید ببینند.

دیگران

دست نمی‌زنم.

به

در حضور دیگران

من

فصل سوم

مدیریت رفتار

○ درک احساسات : عصبانیت

عصبانی می شویم.

بعضی وقتها

همه ی ما

فریاد می زنند.

اخم می کنند

همه وقتی عصبانی هستند

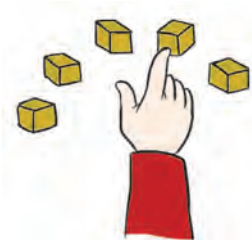

عصبانی می کند.

مرا

.....

باید کار بهتری انجام بدهم.

وقتی عصبانی هستم

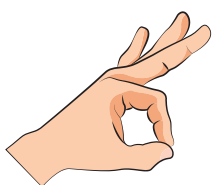
وقتی عصبانی هستم.

.....

من سعی می کنم

این خوب است.

نگه دارم

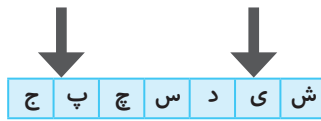

من باید عصبانیتم را

○ درک احساسات : هیجان

هیجان زده می شویم.

بعضی وقتها

همه ی ما

لبخند می زنند، خوش حال می شوند.

همه وقتی هیجان زده می شوند

هیجان زده می کند.

مرا

.....

وقتی هیجان زده می شوم،

من

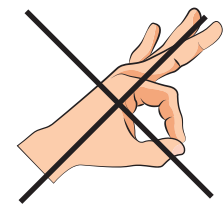
.....

ناراحت می شوند.

چون دیگران

این کار خوبی نیست

وقتی هیجان زده می شوم.

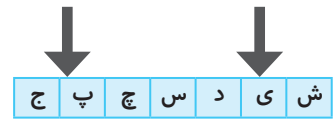
من سعی می کنم

.....

○ درک احساسات : خستگی

خسته می شوم.

بعضی وقتها

بایداستراحت کنم

وقتی خسته هستم

خسته ام.

من

من به معلم می گویم:

سرم را روی میز بگذارم یا بیرون بروم.

من می توانم اجازه بگیرم که

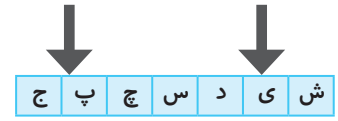
کارهایم را انجام می دهم.

وقتی خسته نیستم

من بی قرارم.

بعضی وقتها

کسی را بزنم.

حرف تکراری بزنم

شاید گریه کنم

باید آرام و ساکت باشم.

من

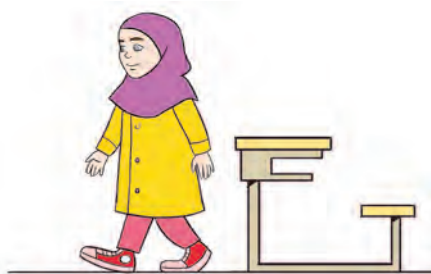
نفس عمیق می کشم.

سه بار

من

می توانم بیرون بروم؟

از معلم می پرسم:

من

وقتی آرام می نشینم بی قراری ام کمتر می شود. این خوبه.

من

○ حفظ حریم بدن دیگران

لمس می‌کنم.

دیگران را

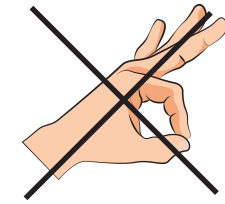
من بعضی وقت‌ها

خوششان نمی‌آید.

دیگران

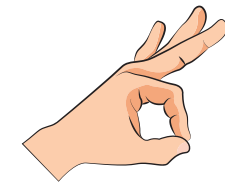
این خوب نیست.

(مادر، پدر و ...) در آغوش بگیرم.

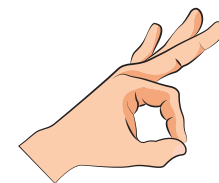
من

اشکالی ندارد

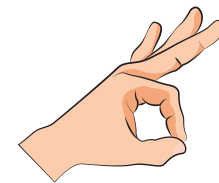
دست دیگران را لمس کنم.

اشکالی ندارد

آرام به پشت کسی بزنم.

اشکالی ندارد

لمس نمی‌کنم.

دیگران را

من

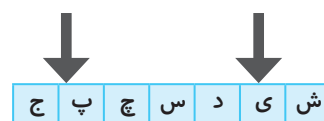
○ آداب گفتگو: پرسیدن و منتظر پاسخ ماندن.

یک سؤال را می‌پرسم.

چند بار

بعضی وقت‌ها من

ناراحت می‌کند.

این کار دیگران را

و جواب را بشنوم.

پرسم

من باید یک سؤال

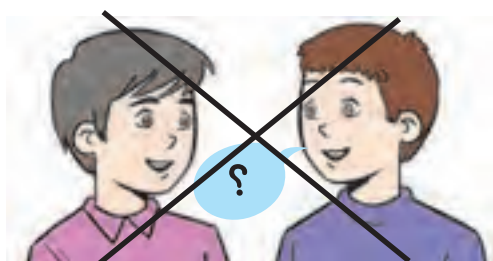
پرسم.

یک سؤال دیگر

دوباره می‌توانم

دیگر سؤال نمی‌پرسم.

وقتی تمام شد

○ آداب گفتگو: با صدای بلند صحبت نمی‌کنم

بلند است.

در مدرسه

صدای من

بعضی وقتها

اذیت می‌شوند.

دوستانم

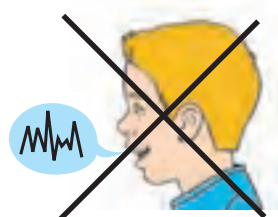
با صدای بلند صحبت کنم.

در خانه

شاید من

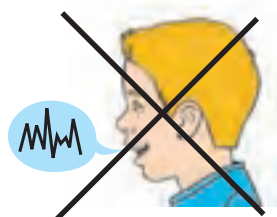
بلند صحبت نمی‌کنم.

در کلاس

من

بلند صحبت نمی‌کنم.

در کتابخانه

من

این خوبه.

صحبت می‌کنم.

در مدرسه آرام

من

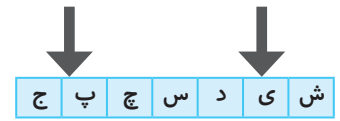
○ با دهانم سر و صدا نمی‌کنم

از دهانم خارج می‌کنم.

صداها را نامناسبی

بعضی وقت‌ها

شنیده می‌شود.

شبیبه به صدای

صدایی

دوست ندارند.

این صداها را

دیگران

اذیت می‌کند.

مردم را

این صداها

ساکت می‌شوم.

دهانم را بسته نگه می‌دارم و

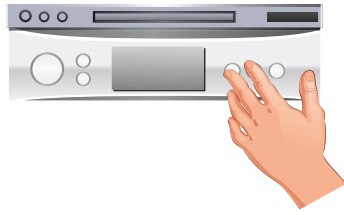

من

○ دکمه‌های وسایل برقی را دستکاری نمی‌کنم

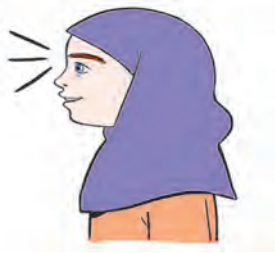
خانه را دستکاری کنم.

دکمه‌های وسایل برقی

من دوست دارم

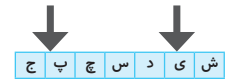
می‌بینم.

در مدرسه

من وسایل برقی را

بعضی وقت‌ها

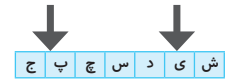
می‌بینم.

در خانه دیگران

وسایل برقی را

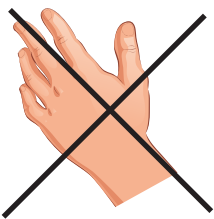
بعضی وقت‌ها

مال من نیست.

آن وسایل برقی

دست نمی‌زنم.

به وسایل برقی دیگران

من

می‌توانم به دکمه‌های وسایل برقی خانه‌ی خودمان دست بزنم.

من

○ من نباید صورت دیگران را به سمت خود بچرخانم

به من نگاه کند.

.....

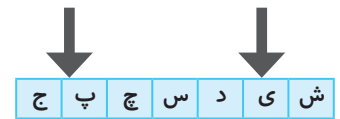
من می‌خواهم

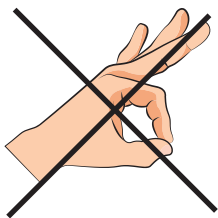
تا به من نگاه کنند.

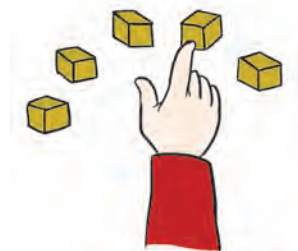
صورت دیگران را چنگ می‌زنم

بعضی وقت‌ها

خوبی نیست.

این انتخاب

و بگویم:

به آرنج او بزدم

من می‌توانم

من به صورت دیگران چنگ نمی‌زنم

وقتی دیگران از دست من ناراحتند

را ناراحت می‌کنم.

من

بعضی وقت‌ها

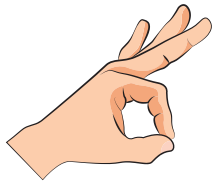
خودم بروم.

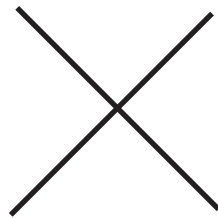
به اتاق

شاید من

اشکالی ندارد

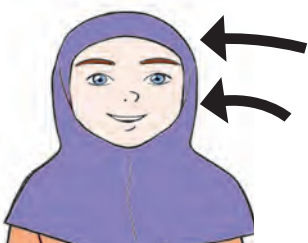

انجام ندهم.

را

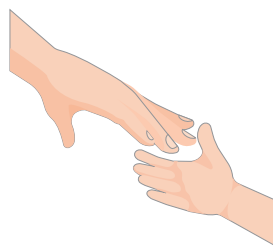
شاید من

یاد بگیرم.

تا قوانین را

کمک می‌کند

(مادر، معلم و...) به من

دوست دارد.

مرا

(مادر، معلم و...)

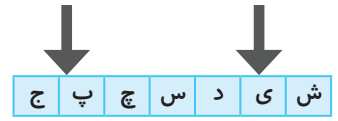
○ وقتی عصبانی هستم، کاغذها را پاره نمی‌کنم

کاغذها را پاره می‌کنم.

عصبانی هستم

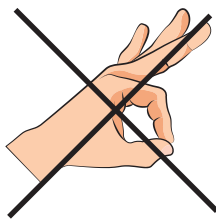
بعضی وقت‌ها که

نمی‌توانم روی کاغذ پاره بنویسم.

من

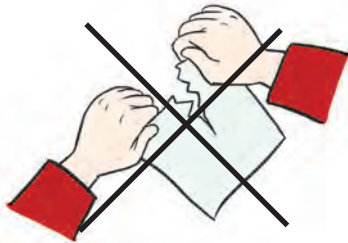
خوبی نیست.

انتخاب

پاره کردن کاغذ

نباید کاغذها را پاره کنم.

من

پاره کردن کاغذ

به جای

من وقتی عصبانی هستم

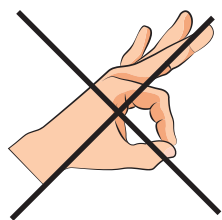

خوبی است.

این انتخاب

○ آب دهانم را نمی ریزم

کار خوبی نیست.

آب دهان ریختن

در

دوست ندارند.

آب دهان ریختن در

دیگران

دهانم را می بندم.

من

قورت می دهم.

آب دهانم را

من

..... نمی ریزم.

در آب دهانم را

من

○ حرکت در مسیر شلوغ

کلاس رفتن است.

وقت

به من می گوید

صدای زنگ

ممکن است افراد زیادی در راهرو باشند.

آن کلاس بروند.

شاید بچه های دیگر هم

بخواهند
به

کلاس بروم.

به

من هم باید

سمت راست راهرو حرکت کنم.

من باید

اشکالی ندارد.

ممکن است کسی به من بخورد

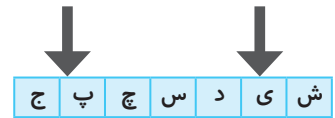
وقتی بد خواب می شوم

من بی خواب می شوم.

شبها

بعضی

من نباید آنها را بیدار کنم.

خانوادهام خواب هستند.

آهسته بازی کنم.

یا کتاب بخوانم

من می توانم

من می توانم

.....

تا بقیه بخوابند.

ساکت می مانم

من

○ کیف مدرسه / کوله پشتی مدرسه

دوست دارم.

مدرسه ام را

کیف / کوله پشتی

من

کیفم روی شانه ام باشد.

من دوست دارم

جای مخصوص دارد.

برای کیف / کوله پشتی

مدرسه ی من

در محل مخصوص گذاشته شود.

کوله پشتی باید

در جای مخصوص می گذارم.

کوله پشتی ام را

من

کوله پشتی ام را برمی دارم.

وقتی مدرسه تمام شد

به دستشویی بروم.

باید در مدرسه

بعضی وقتها من

اجازه می گیرم.

دستشویی دارم

در کلاس

من وقتی

به دستشویی بروم.

من باید

دستهایم را بشویم.

بعد از دستشویی

من باید

برگردم.

به کلاس

زود

من باید

○ تعطیلات مدرسه

به مدرسه نمی‌روم.

ش	ی	د	س	چ	پ	ج
				///		
			///	///		

در تعطیلات

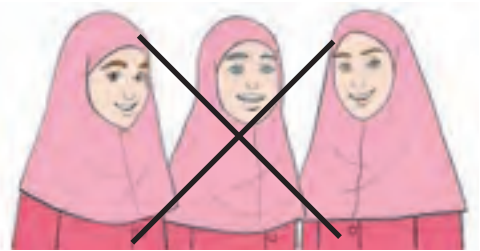
من

به مدرسه نمی‌رود.

ش	ی	د	س	چ	پ	ج
			///			

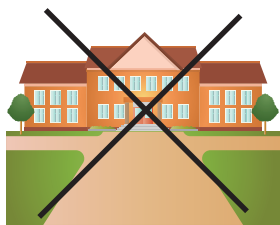
در تعطیلات

هیچ کس

ش	ی	د	س	چ	پ	ج
				///		

فردا است.

به مدرسه نمی‌روم.

ش	ی	د	س	چ	پ	ج
				///		

در

من

برای خودم یادداشت کنم.

ش	ی	د	س	چ	پ	ج
				///		

تعطیلات را

من می‌توانم

دوباره به مدرسه می‌روم.

در

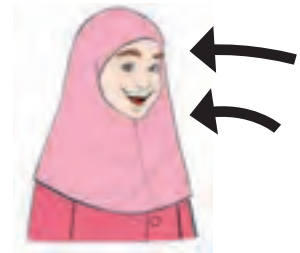
من

کلاس ما

برای اردو به می رود.

ما می خواهیم درباره ی یاد بگیریم.

ما با اتوبوس می رویم.

و به حرف های گوش بدهم.

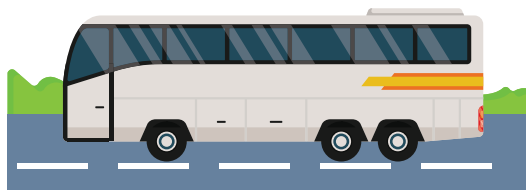
کنار بقیه بمانم

من باید

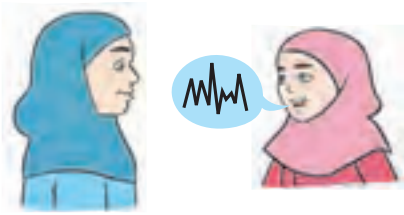
به مدرسه برمی گردیم.

با اتوبوس

ما ساعت

وقتی در مدرسه احساس بیماری می‌کنم.

باید به معلم بگویم.

احساس بیماری کردم

اگر در مدرسه

درد می‌کند.

.....

من می‌گویم:

مربی بهداشت بفرستد.

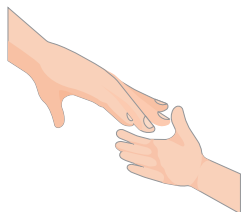

مرا

پیش

شاید معلم

کمک می‌کند.

به من

مربی بهداشت

اشکالی ندارد

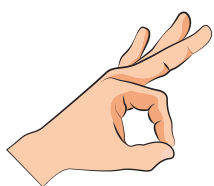
یا شاید من به کلاس برگردم.

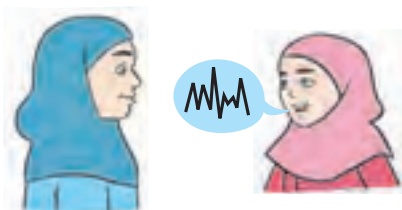
به خانه بروم

شاید من

این خوبه.

احساس بیماری کردم باید به معلم بگویم.

اگه در مدرسه

